

Judikatūras krājums

Lieta C-652/11 P

Mindo Srl
pret
Eiropas Komisiju

Apelācija — Konkurence — Aizliegta vienošanās — Itālijas jēltabakas iegādes un pirmapstrādes tirgus — Solidārā parādnieka veikta naudas soda samaksa — Interese celt prasību — Pierādīšanas pienākums

Kopsavilkums – Tiesas (septītā palāta) 2013. gada 11. aprīļa spriedums

1. *Apelācija — Pamati — Kāda Vispārējās tiesas argumentācijas aspekta precīza kritika un norādītās kļūdas tiesību piemērošanā nepietiekama identificēšana — Pieņemamība*

(LESD 256. panta 1. punkts; Tiesas statūtu 58. panta pirmā daļa; Tiesas Reglamenta 168. panta 1. punkta d) apakšpunkts un 169. panta 2. punkts)

2. *Apelācija — Pamati — Nepietiekams pamatojums — Pienākuma norādīt pamatojumu apjoms — Pienākums atbildēt uz prasītāja skaidriem un precīziem argumentiem*

(LESD 256. panta 1. punkts; Tiesas statūtu 36. pants, 53. panta pirmā daļa un 58. panta pirmā daļa; Vispārējās tiesas reglamenta 81. pants)

3. *Tiesvedība — Pierādījumu iesniegšana — Neizpildāms pierādīšanas pienākums — Nepieļaujamība*

1. No LESD 256. panta 1. punkta otrās daļas, Eiropas Savienības Tiesas statūtu 58. panta pirmās daļas, kā arī no Tiesas Reglamenta 168. panta 1. punkta d) apakšpunkta un 169. panta 2. punkta izriet, ka apelācijas sūdzībā ir precīzi jānorāda sprieduma, kuru tiek lūgts atcelt, apstrīdētie elementi, kā arī juridiskie argumenti, ar ko šis prasījums tiek konkrēti pamatots. Ja prasītāja atsauca uz Vispārējās tiesas pieļautām kļūdām tiesību piemērošanā, pietiekami precīzi identificējot pārsūdzētā sprieduma apstrīdētos elementus un precizējot iemeslus, kāpēc tā uzskata, ka šajos elementos ir šādas kļūdas, tad pamats ir pieņemams.

(sal. ar 21. un 22. punktu)

2. Nepietiekams pamatojums un līdz ar to būtisku formas prasību pārkāpums ir tad, ja Vispārējās tiesas spriedumā tiek atzīts, ka ar visa naudas soda, kas uzlikts ar Komisijas lēmumu, ar kuru konstatēts konkurences normu pārkāpums, ko izdarījis kāds no šī lēmuma adresātiem, pilnīgu samaksu nepietiek, lai pēdējam minētajam rastos prasījums prec citu adresātu kā solidāru debitoru attiecībā uz naudas soda samaksu, neatkarīgi no tā, vai attiecīgais solidāri atbildīgais debitors ir izvirzījis precīzus pretargumentus.

Tāpat pienākums norādīt pamatojumus nav izpildīts tad, ja Vispārējā tiesa nesniedz atbildi uz solidāri atbildīgā debitora, kurš ir arī prasītājs, argumentācijas centrālo daļu, cita starpā neizvērtējot, neskatoties uz solidāri atbildīgā debitora šajā ziņā izvirzītajiem skaidrajiem un precīzajiem argumentiem, vai kreditora tiesībām vērst regresa prasību, lai atgūtu daļu no samaksātā naudas soda, ir vai nav iestājies noilgums.

Ja prasītāja apgalvo, ka mierizlīgums ar kreditoriem ļauj maksātnespējīgam uzņēmumam mainīt parādsaistību ar visiem kreditoriem atmaksas grafiku un tādējādi turpināt savas darbības, tad Vispārējā tiesa nevar atbildēt uz šo izšķirošo argumentu, vienīgi norādot, ka solidāri atbildīgais debitors nav iesniedzis nekādus paskaidrojumus attiecībā uz iemesliem, kāpēc tas kvalificēja kreditoru par “pirms sprieduma kreditoru” vai kāpēc pēdējais minētais nemēģināja izvirzīt savus prasījumus.

(sal. ar 36., 37., 39., 41., 44. un 45. punktu)

3. Vispārējā tiesa pieļauj kļūdu tiesību piemērošanā, prasītāja interesi celt prasību pakļaujot nosacījumam, ka tā pierādīs trešās personas nodomu celt prasību par prasījuma piedziņu, un tādējādi prasītājam nosakot neizpildāmu pierādīšanas pienākumu.

Komisijas lēmuma uzlikt naudas sodu adresāta intereses celt prasību neesamības konstatēšana nevar būt balstīta tikai uz pieņēmumiem, it īpaši gadījumā, kad Vispārējā tiesa nav pietiekami ņēmusi vērā virkni prasītājas izvirzīto elementu un ir vēlējusies citādāk interpretēt lietas apstākļus.

(sal. ar 50. un 53. punktu)